MUSICA SACRA ZPRAVODAJ
Ročník 24 – 2016, číslo 4 – říjen

V uplynulých dnech jsem dostal fotky ze dvou svateb, byly tam pochopitelně i snímky ze svatební hostiny. V neděli pak bylo evangelium, kde Pán Ježíš na hostině začíná řeč: „Až budeš pozvaný na svatební hostinu...“(Lk 14,8), vzpomínáte. Nevím, zda to byla inspirace nebo dokonce výzva k následujícím několika řádkům.

Hodnocení mého postavení v Božím království i v občanské společnosti – tedy před Bohem, církví, společností – se vůbec neřídí lidským úsudkem, tím, kam mne na pomyslném žebříčku zařazují lidé, tím méně kam se zařazuji já sám. Zrovna tak nemám dělat ani žebříček lidí kolem sebe. Protože jak vysoko nebo nízko v Božím království stojím já nebo kdokoliv jiný, to ví jediný Pán Bůh.

Žijeme v nadbytku. Proto bychom měli pomáhat blízkým i vzdáleným, kteří mají méně než my, často podstatně méně; osobně nebo prostřednictvím např. Charity, Papežského misijního díla a mnoha dalších institucí, nebo podporovat různé aktivity věnující se něčemu vpravdě dobrému pro duše i těla potřebných.

Tak si uvědomme a do duší i do rukou přijměme, že dobrá místa při vzkříšení mrtvých budou patřit těm, kteří byli skromní a pokorní; nepovyšovali se, nepředváděli se, nehledali mikrofony a kamery, ale právě naopak se stahovali do pozadí. A přitom měli oči, srdce i ruce otevřené pro potřeby těch, mezi kterými žili a podle svých schopností a možností jim nezištně pomáhali.

o. Karel

***

Pozvání na Svatocecilské setkání

Drazí členové a spolupracovníci jednoty Musica sacra,

čtenáři našeho Zpravodaje,

absolventi našich kurzů,

odběratelé našich publikací

a všichni chrámoví hudebníci,

co nejsrdečněji vás zvu na letošní 21. Svatocecilské setkání, které začne v brněnské katedrále dne 19. listopadu v 10 hod. Je to výroční pouť nás chrámových varhaníků, zpěváků a ostatních hudebníků, při které, u příležitosti oslavy naší patronky sv. Cecílie, společně děkujeme Bohu za dar hudby a prosíme jej o požehnání pro naši službu.

Náš otec biskup Vojtěch Cikrle přijal také nad letošním Svatocecilským setkáním záštitu a sám bude hlavním celebrantem slavnostní liturgie. Je to pro nás příležitost mu pogratulovat k jeho 70. narozeninám a společně mu zazpívat „Mnogaja ljeta“.

Liturgii doprovodí svým zpěvem špičkové uskupení Ensemble Versus pod vedením doktora Vladimíra Maňase.

Pro všechny účastníky máme připravený svatocecilský obrázek s plánovanými akcemi Musica sacra na příští rok. Neodmyslitelnou součástí Svatocecilského setkání je pohoštění v prostorách biskupství, které je jedinečnou příležitostí k osobním setkáním, vzájemnému sdílení se, výměně zkušeností a povzbuzení.

Zkrátka – je dost důvodů, proč také letos přijet do katedrály oslavit naši patronku sv. Cecílii.

Já i všichni z vedení naší jednoty Musica sacra se na každou, každého z vás těšíme!

jáhen Willi Türk,
předseda Musica sacra

K pětaosmdesátinám Richarda Nováka

Operní pěvec-basista Richard Novák (* 2. října 1931, Rozseč, okr. Jihlava) dostal do vínku nádherný hlas, absolutní sluch, výjimečnou muzikálnost a podmanivý jevištní vzhled. Účinkoval jako sólista opery Státního divadla v Ostravě (1954-1962) a Janáčkovy opery v Brně (od 1. února 1962). Hostoval také v zahraničí, zejména coby interpret Janáčkových oper. Je častým sólistou velkých oratorních děl. Nastudoval více než 150 rolí. Věnuje se také interpretaci písňových cyklů – nejvíc mne nadchl Biblickými písněmi Antonína Dvořáka. Dostal mnoho ocenění. V roce 1986 mu byl propůjčen titul Zasloužilý umělec. Je také držitelem Ceny města Brna nebo Ceny Thálie za celoživotní mistrovství. V roce 2005 mu byla udělena Cena ministra kultury za přínos v oblasti hudby. Přes výše uvedené pocty zůstal skromným a pokorným služebníkem na vinici Páně – denně hraje na varhany při mších u řeholních sester v kostele Svaté Rodiny na Grohově ulici, přitom s výjimečnou srozumitelností zpívá ordinarium a žalm. U příležitosti životního jubilea jsem Mistra poprosil o rozhovor.

Jaký vliv na Váš hudební rozvoj mělo rodinné prostředí?

Jednoduše – příznivý. Tatínek jako učitel musel hrát na nějaký nástroj – byly to housle. To se mi líbilo a velice jsem po tom toužil. Tak jsem v pěti letech dostal od Ježíška malé plechové housličky. Jinak se u nás v rodině dost zpívalo, hodně národních písní, maminka při práci také kostelní písně. Později za války k nám do Vydří přišel mladý učitel a přinesl si violoncello. Když zjistil, že všichni trochu šmidláme na housle, rozhodl: přivezu z Telče noty a budeme hrát kvartet. A tak se i stalo, hráli jsme v úpravě pro kvartet klasické drobnosti velkých mistrů, zapomínali jsme na čas a prožívali šťastné opojení hudbou jako už nikdy potom.

Kde jste se uplatnil jako houslista?

Později v Telči na gymnasiu jsem hrával ve studentském orchestru a také sólově na různých studentských akademiích. Ale vím, že už tehdy jsem pociťoval jistou technickou bariéru, která zabrání dalšímu rozvoji – prostě byl jsem diletant v nejlepším toho slova smyslu.

Spojení hry na housle a absolutního sluchu je bezesporu ideální kombinací. Kdy jste si uvědomil, že jste touto hřivnou obdařen?

Nevzpomenu si na to, kdy jsem to zjistil, myslím, že mladý člověk si neuvědomuje jistou výjimečnost a má to za samozřejmé.

Jak se žije s absolutním sluchem?

Celkem normálně, dokud nenarazíte na nástroj, který má hodně nízké nebo vysoké ladění. To pak trpíte, protože vás to stále nutí hrát v souladu s tím, co slyšíte – je to hrozné.

Kdo byl na studiích Vašim nejoblíbenějším kantorem?

V prvním ročníku konzervatoře byl naším profesorem dějin hudby Gracián Černušák. Chodící encyklopedie, přímý pamětník Strausovských a Janáčkovských premiér, úžasný vypravěč, k němuž všichni vzhlíželi s úctou. Taková osobnost mohla snad vyrůst jen v monarchii.

Mohl byste prosím zavzpomínat na prof. Vladimíra Hawlíka?

Profesor Hawlík mě oslovil, myslím, že na začátku druhého ročníku, zda bych nechtěl dělat choralistu na dómu, že je s tím spojen naturální byt. To byl ovšem příliš silný argument, než aby mu bylo možno odolat, i když jsem si uvědomoval, že se to nemusí snášet s výukou na konzervatoři. Znamenalo to denně zpívat při chorální mši v dómské kapli v 7 ráno – samozřejmě z listu (z Graduale) latinsky. To mi tehdy nedělalo moc problémů. Náročné bylo, když mě někdy prof. Hawlík požádal, abych sám vedl nedělní nešpory i s varhanním doprovodem. Najít správné antifony a žalmy a vše ostatní před kanovníky a dómskými kaplany, kteří byli znalci – to se mi hodně třásla kolena. Prof. Hawlík také dělával pro turisty krátké improvisované koncerty. Vzpomínám si, že jsem jednou přišel do katedrály při takové příležitosti a užasl jsem nad tou hrou.

Stál jste u počátků gregoriánské scholy u sv. Tomáše v Brně.

Bylo to asi jen velmi krátce, ale mnoho let jsem býval posluchačem na nedělní chorálce a vždy mě těšilo, že ta schola je pořád tak dobrá. Myslím, že vím, čím to bylo: Ludvík Kolek věděl, že je to modlitba, kterou zpěv má povznést k výšinám a že tedy musí být pěkná a aby taková byla, že se musí zkoušet, nikoli přijít a kopnout to – vždyť to umíme.

Jakou pozici má podle Vás gregoriánský chorál v dnešní době?

Bohužel, zdá se, že doba gregoriánského chorálu minula. Teď se objeví jako podkres při kostelní scéně v televizi, na koncertě Scholy Gregoriany Pragensis v profesionálních nahrávkách na CD. Bez latiny nemůže být a ta odchází.

Bylo Vám umožněno uplatnit hudební nadání i při plnění povinné základní vojenské služby?

Brzy jsem se dostal k plukovní hudbě – hrál (tloukl) jsem velký buben. Vedle toho jsem velmi cvičil zpěv, pracoval s velkým pěveckým souborem, dirigoval, psal (upravoval) noty pro soubor. Také jsem si oživil vzpomínky na kvartet.

Patřil jste k posledním studentům brněnského alumnátu. Co Vám utkvělo v paměti?

V Brně, myslím, běžel alumnát velmi dobře. Velmi důležitý byl vicerektor a ekonom P. Soukop a spirituál P. Nováček. Z profesorů byl vynikající P. Koutný (Starý zákon) a P. Matyáš (Nový zákon). Dobře fungovala Schola (Barančic) i alumnátní orchestr. Od pololetí bylo cítit, že atmosféra houstne a že asi přijde zásah

režimu. Byla zavedena občanská výchova a koncem semestru individuální prověrky. S koncem školního roku 1950 bylo oznámeno zrušení alumnátu a vytvoření jednotného učiliště v Litoměřicích. To však jak biskup, tak profesoři zamítali.

Proslul jste jako pěvec-basista. Málo se však ví, že jste tři roky na konzervatoři studoval kompozici a že Vaše skladby nahrál i Český rozhlas.

Skládal jsem jen několik let po vojně v Ostravě. Po příchodu do Brna (1961) jsem byl plně vytížen v divadle, takže jsem nemohl sedět na dvou židlích. A kompozice chce vše (má-li být k čemu).

S bratrancem Janem Novákem Vás kromě kompozice pojila i znalost latiny.

Po maturitě a po alumnátu jsem měl dojem, že latinsky dost umím, rozuměl jsem misálu i všem čtením, ale ve srovnání s Janem jsem byl jen břídil. On znal spoustu antických autorů, mluvil a psal plynně latinsky, zásadně používal restituovanou výslovnost a byl známý v kruzích evropských latiníků.

I když Vaše pěvecké mistrovství vyniká v oratoriích, nemalé proslulosti jste dosáhl též v písňové tvorbě. Kdy jste se dostal k interpretaci písní? Co pro Vás znamenají Dvořákovy Biblické písně?

K písním jsem se dostal krátce po příchodu do Brna (z Ostravy), protože nebyl nikdo, kdo by prováděl díla současných brněnských autorů. Biblické písně jsou poklad, který mne provází od mého pěveckého mládí až doposud.

Zpíval jste (anebo znáte) z tvorby soudobých skladatelů duchovní opus (stejné hudební formy), který by se Biblickým písním kvalitativně přiblížil?

Ne.

Jako zpěvák jste byl činný i pedagogicky…

Jen velmi málo v 80. letech externě na konzervatoři. Ten systém tam mi nevyhovoval, až v důchodových letech jsem zase trochu učil, ale s jinou intenzitou a nezávisle na školském systému.

Kterak jste se vlastně dostal ke královskému nástroji?

Když mi bylo 10 let, přestěhovali jsme se do Kostelního Vydří (známého poutního místa) a bydleli jsme ve škole na kopci u kostela. Varhany (skromný starý dvoumanuál, lomená oktáva) mě okamžitě zaujaly. Noty jsem znal z houslí a odkoukal jsem, které to jsou klávesy. Tatínek trochu uměl hrát, takže denně jsem natahoval měchy, než jsem jel do Dačic do školy. Po nějaké době jsme si to vyměnili a tatínek mi ochotně natahoval. Potom jsem už hrával (a zpíval) i na svatbách a jednoduchý nápěv jsem harmonisoval. Asi tam byly chyby, ale ta harmonické představa už byla. Když jsem potom byl choralistou na Petrově, chodili studenti varhanního oddělení na devátou zpívat chorál na velký kůr. Tehdy mě často prof. Hawlík vyzval, abych to šel doprovázet na varhany. V Brně jsem pochopitelně za tu dlouhou dobu hrál snad na

všech kůrech, od doby, kdy máme chalupu v Nové Říši, hrával jsem často i tam a byl vždy okouzlen zvukem tamního historického nástroje a nádhernou akustikou klášterního kostela. Bratranci Metodějovi, který byl znalcem těch krásných varhan, také vděčím za výbornou registraci při nahrávce Biblických písní.

Co pro Vás znamená být liturgickým varhaníkem?

Služba. A sloužit při bohoslužbě je veliká čest. A závazek. Hrát podle časového průběhu mše, nekoncertovat. Účastník bohoslužby by neměl být rušen ani špatnou hrou ani virtuositou. Čistá jednoduchost, harmonická vynalézavost, která má logické vyústění, ať jsou jedinou ozdobou.

Karol Frydrych

Při interpretaci Biblických písní Antonína Dvořáka za doprovodu Petra Kolaře v katedrále na Petrově 19. 11. 2011

Jak jsem je znal

Rok 2016 nám přináší možnost připomenout osobnosti, na které zapomínáme a málo si uvědomujeme, jak svým hudebním uměním obohacovali naše nitro a rozdávali radost v církevním i světském prostředí. Chci připomenout zejména hudební osobnosti, které jsem jako student konzervatoře a JAMU osobně poznal, obdivoval a měl k nim nesmírnou úctu. Jsou to: **A. Hromádka, V. Hawlík, J. Blatný, B. Holub, F. Michálek a B. A. Wiedermann**. Všichni byli v určité době chrámovými varhaníky, ředitelé kůru a zasloužili se o vysokou úroveň církevního umění. Někteří z nich virtuózně ovládali „královský nástroj" a své umění prokazovali na evropských podiích. Připomeňme si jejich stručné curiculum vitae.

BOHUMIL HOLUB (1880-1951)

Pochází z muzikantské rodiny z Holic v Čechách. Varhanní oddělení pražské konzervatoře absolvoval u J. Kličky. Funkci ředitele kůru postupně zastával na Strahově, Loretě v Praze a v Blatné (okr. Strakonice). Uplatnění našel jako sbormistr a učitel klavírní hry v Mitrovici a Velké Kikindě v Jugoslávii (1902-1911). Po příchodu do Brna byl delší dobu varhaníkem v katedrále na Petrově. O Holubovi se nejvíce dovídáme z publikace Janáčkova varhanická škola, Velehrad 1948. Zde v letech 1911-1916 vyučoval varhany, církevní (ensemblový) zpěv a teoretické předměty. Písemné prameny uvádějí, že byl dobrým sbormistrem. Po zřízení smíšeného sboru škol (1913) řídil Holub všechny duchovní koncerty jak v brněnských chrámech, tak na moravském venkově. Zpívána byla mše Treglerova, Lassa, Gounodova, Lisztova! Všechny skladby doprovázel na varhany L. Janáček. Po zřízení brněnské konzervatoře (1919) byl B. Holub spolu s E. Treglerem jmenován profesorem pro varhany a varhanní předmět. Na ústavu působil až do r. 1940, kdy byl penzionován. V tomto období rozvinul velkou uměleckou činnost. Koncerty v Brně, Praze, zahraničí, relace v rozhlase, koncerty ve prospěch podpůrného fondu studentů. Jeho reprodukční umění se zaměřovalo zejména na skladby M. Regera a francouzské skladatele. K největším úspěchům patřila revize a prvé provedení varhanního partu v Glagolské mši L. Janáčka, včetně sólového Postludia (Brno 1927, Praha 1928, Ženeva 1929). Holub je autorem metodické publikace Postup při vyučování na varhany (O. Pazdírek, Brno). B. Štědroň o něm napsal: „Jako pedagog vedl žáky k svědomité a poctivé přípravě, k jasnému porozumění uměleckému dílu a k citovému vztahu k hudbě“. Bohumil Holub zemřel 31. března 1951 v Brně.

FRANTIŠEK MICHÁLEK (1895-1951)

Patřil mezi osobnosti, které prokazatelně ovlivnily český hudební život. Byl absolventem pražské konzervatoře a mistrovské školy v oboru varhany (J. Klička), klavír (A. Mikeš) a skladby (V. Novák). Zprvu působil jako ředitel kůru a sbormistr pěveckého sdružení SUK v Pardubicích (1919-1935). Později v oblasti koncertní, vzdělávací (inspektor hudebních škol a předseda státní zkušení komise), organologické (spolupráce s výrobci varhan v Krnově a Kutné Hoře) a nejvíce v oblasti pedagogické.

Na brněnské konzervatoři vyučoval od r. 1935, na JAMU působil od jejího založení. Z jeho třídy vyšli varhaníci, kteří pevně zakotvili v našem koncertním životě a v mnoha případech šíří pověst českého varhanního umění i v zahraničí. Michálkův dynamický projev ve hře znamenal začátek nového pohledu na interpretační umění. Základem byla jeho výjimečná muzikálnost spojená s dokonalou technikou, slohovým rejstříkováním a strhujícím podáním. Absolvoval desítky varhanních koncertů v rozhlase a četné samostatné koncerty. Příležitostně hrával v brněnských kostelích, kde doprovázel různé církevní skladby (Mozart, Tregler, Říhovský, Schubert aj.). Byl uznávaným odborníkem v oblasti stavby varhan. Pod

jeho vedením byly postaveny či rekonstruovány mnohé varhany. Jedny z největších, třímanuálové, stojí na kůru kostela Povýšení sv. Kříže v Židlochovicích.

Michálek byl kantor přísný, náročný a měl na studenty vysoké požadavky. Jeho dvouhodinové lekce představovaly tvůrčí proces. Mimo vyučování se stal z přísného učitele upřímný přítel a rádce. Pro jeho přesvědčení bylo neustále oddalováno jmenování řádným profesorem JAMU. Teprve po smrti mu byl udělen pouze titul docenta. Mezi žáky patřil i pisatel příspěvku. Nebylo mu dopřáno dokončit u něj vysokoškolská studia na JAMU. F. Michálek, výjimečný člověk a umělec, neočekávaně zemřel 18. 11. 1951 ve věku 56 let.

Miloslav Buček

(Vzpomínky na další výše uvedené hudební osobnosti vycházejí v průběhu tohoto ročníku Zpravodaje MS. – pozn. redakce)

Oči Brna: Jiří Sehnal – hudební historik Moravy

V rámci cyklu výstav nazvaném Oči Brna pořádá Moravská zemská knihovna v Brně ve dnech **3. – 29. října 2016** výstavu nazvanou **Jiří Sehnal – hudební historik Moravy**.

Výstava věnovaná prof. PhDr. Jiřímu Sehnalovi, CSc. k životnímu jubileu představuje veřejnosti jeho badatelskou činnost v oblasti dějin hudby 17. a 18. století se zřetelem k Moravě, dále jeho výzkum v oblasti dějin varhan a katolické chrámové hudby a též jeho bohatou publikační činnost.

Kurátorkou výstavy je PhDr. Štěpánka Studeníková, garant Hudební knihovny MZK.

(foto Petr Hlaváček)

S výstavou jsou spojeny následující akce:

3. – 29. října 2016 – **Individuální poslech vybraných zvukových nahrávek barokní hudby z moravských sbírek** (humanitní studovna – hudební koutek, 4. patro)
Nahrávky z fondu Hudební knihovny MZK.

4. října 2016 v 17.30 hod. – **Vernisáž výstavy Jiří Sehnal – hudební historik Moravy** (konferenční sál, přízemí)
Slavnostní zahájení výstavy s uvedením publikace ***Cantantibus organis****, vydané u příležitosti životního jubilea prof. PhDr. Jiřího Sehnala, CSc., za hudebního doprovodu Roberta Huga (cembalo).*

11. října 2016 v 17.30 hod. – **Pavel Vejvanovský a kroměřížská kapela** – přednáška (malý sál, 6. patro)
Kroměřížská hudební minulost pohledem hudebního historika prof. PhDr. Jiřího Sehnala, CSc.

25. října 2016 v 17.30 hod. – **Nové příspěvky k dějinám hudby na Moravě** – přednáška (malý sál, 6. patro)
Muzikologové Ústavu hudební vědy FF MU v Brně doc. PhDr. Jana Perutková, Ph.D. a Mgr. Vladimír Maňas, Ph.D. nám přiblíží své nové objevy v oblasti dějin hudby na Moravě.

Výstava i všechny uvedené akce se konají v budově Moravské zemské knihovny, Kounicova 65a, Brno (dostupná od Hlavního nádraží či z ulice Česká tramvají č. 12 – zastávka Nerudova, z ulice České tramvají č. 3 – zastávka Rybkova, či z ulice České trolejbusy č. 34 a 36 – zastávka Klusáčkova).

Kontakt: tel. 541 646 165, Stepanka.Studenikova@mzk.cz, http://www.mzk.cz/oci-brna-jiri-sehnal.

Rozhovor s prof. Jiřím Sehnalem si můžete přečíst v elektronické verzi časopisu Duha: <http://duha.mzk.cz/clanky/cyklus-oci-brna-v-rijnu-prof-phdr-jiri-sehnal-csc>

Vaše ohlasy na červencové číslo Zpravodaje

Dobrý den,

děkuji za pěkné číslo Zpravodaje s mnoha zajímavými informacemi, články a užitečnými notovými přílohami. S pozdravem a přáním krásných letních dní

Dagmar Pištěková, okres Louny (e-mail z 5. 8. 2016)

***

Budeme vděční za další ohlasy (kladné i záporné) na náš Zpravodaj i činnost Musica sacra. *Redakce*

Ohlas na ediční řadu Varhanní preludia

Tímto velice zdravím všechny autory, kteří se na tvorbě Varhanních preludií podílejí. Děkuji za krásná a nezbytná preludia, která se stala nepostradatelnou pomůckou při mé varhanní činnosti.

Libuše Jechová, okres Rychnov nad Kněžnou (e-mail z 9. 8. 2016)

Informace – Nabídky – Pozvání

Zveme všechny varhaníky, chrámové zpěváky a hudebníky

na 21. SVATOCECILSKÉ SETKÁNÍ

které se koná pod záštitou brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho
v sobotu **19. listopadu 2016** v katedrále v Brně na Petrově

Program:

- 09:15 – 11:00 příležitost ke svátosti smíření
- 09:30 secvičení společných skladeb k liturgii
  (ke stažení na www.musicasacra.cz)
- 10:00 pontifikální mše s provedením společných skladeb
  – *hlavní celebrant Mons. Vojtěch Cikrle, brněnský biskup*
  – *zpívá Ensemble Versus pod vedením Mgr. Vladimíra Maňase, PhD.*
- předání kvalifikačních osvědčení
- pohoštění a příležitost k neformálním setkáním v prostorách biskupství
- prodej publikací z produkce Musica sacra

Všechny srdečně zveme!!!

***

Musica sacra připravuje **roční kurz pro chrámové sbormistry.** Bude probíhat jednou měsíčně v sále Základní umělecké školy se zaměřením na církevní hudbu v Brně na ulici Smetanova 14. První setkání se uskuteční **15. 10. 2016 v 9:30 hodin,** další setkání proběhnou 5. 11. a 3. 12. 2016 v 9:30. Cena tohoto ročního kurzu je Kč 500,--. Lektorem kurzu bude Mag. Art. Ondřej Múčka. Přihlašovat se můžete na Musica sacra do konce září 2016 – kontakty (tel., e-mail, adresa) jsou uvedeny v tiráži.

***

Notová příloha tohoto čísla Zpravodaje obsahuje vánoční skladby:

- upr. P. J. Olejník – Vzhůru, bratři milí
- M. Praetorius – Ať jásot všude zní
- P. Z. A. Mička OP – Vánoční moteto

***

Uzávěrka dalšího čísla je 30. listopadu 2016. Budeme rádi, když nám pošlete své příspěvky. Díky!

Musica sacra Brno

pořádá pod záštitou brněnského biskupa Mons. Vojtěcha Cikrleho

TŘÍLETÝ VZDĚLÁVACÍ KURZ PRO CHRÁMOVÉ VARNANÍKY V BŘECLAVI

Je určen pro stávající varhaníky, začínající varhaníky a pro ty, kteří se chtějí stát varhaníky. **Stávajícím varhaníkům** nabízíme lekce improvizace a systematické studium klasického repertoáru varhanní literatury. **Začínající varhaníci** budou mít možnost zdokonalení techniky své hry (hra na manuálu, hra s pedálem) a systematického budování kancionálového repertoáru. **Těm, kteří se chtějí stát chrámovými varhaníky,** položíme solidní základy techniky varhanní hry a uvedeme je do služby chrámových varhaníků. Podmínkou pro přijetí do kurzu je alespoň částečné ovládání klávesového nástroje (nejlépe klavíru, popř. akordeonu, keyboardu). **Závazné přihlášky zasílejte do konce září 2016 na kontakty Musica sacra uvedené v tiráži Zpravodaje.**

Kurz skončí zkouškami, po jejich složení dostanou účastníci kvalifikační osvědčení kantora, které platí ve všech diecézích ČR (viz ACEB 10/96). Zkušenosti ukazují, že kurz také přinese účastníkům povzbuzení v jejich službě a obohacení ze setkání s kolegy.

MÍSTO A ČAS

Zahájení kurzu bude v sobotu 8. 10. 2016 v 9 hodin v areálu kostela sv. Václava v Břeclavi. Výuka bude probíhat jednou za měsíc v sobotu od 9 do 13 hodin v těchto termínech: 12. 11. 2016, 10. 12., 14. 1. 2017, 11. 2., 11. 3., 8. 4., 13. 5. a 10. 6.

PROGRAM

- **Varhanní hra** – technika hry, zásady doprovázení, základy improvizace
- **Hudební teorie** – hudební nauka, nauka o varhanách, dějiny katolické chrámové hudby, základy taktování a vedení sboru
- **Liturgika** – nauka o liturgii, zásady výběru a provádění písní, žalmů aj. při různých bohoslužbách

Přednášky z teoretických předmětů budou společné, varhanní hra v malých skupinkách u několika nástrojů pod vedením zkušených lektorů.

VYUČUJÍCÍ

Dr. Willi Türk, Dr. Stanislava Syrková, Dr. Karol Frydrych, MgA. David Postránecký, Svatava Baráková aj.

POMŮCKY

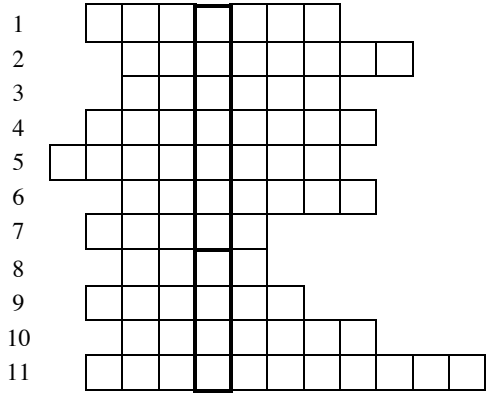
Základními učebními pomůckami budou tyto publikace:
Škola na varhany, Fr. Bachtík – St. Jiránek (Kč 325,--)
Varhanní doprovod kancionálu (Kč 500,--) nebo *Snadný varhanní doprovod* (Kč 380,--)
Direktář pro varhaníky (Kč 50,--)
Příručka pro varhaníky (cca Kč 200,--)
ABC hudební nauky, L. Zenkl (cca Kč 200,--)
Doplňkový doporučený notový materiál – *Varhanní preludia na písně z Kancionálu* (jednotlivé sešity, á Kč 190,--)
Všechny publikace budou k zakoupení na kurzu.

FINANCE

Kurzové (Kč 1.500,-- / rok) a učební pomůcky hradí farnost.

Křížovka

Řešení tajenky z minulého čísla PAVEL KONZBUL: 1. PPP, 2. Synagoga, 3. Zvon, 4. Des, 5. Eliáš, 6. Sakristie, 7. Hostie, 8. Tenor, 9. Muzikolog, 10. Trubka, 11. Kopule, 12. Psalterium. Správnou tajenku nám zaslalo sedm luštitelů: I. Veselá, J. Hubert, J. Obrová, J. Lindr, A. Bendová, D. Pištěková a Z. Štěpánková. Odměnu zasíláme paní Adéle Bendové. Tajenku tohoto čísla nám zašlete do 30. 11. 2016.

1. Stupňování uvnitř skladby.
2. Nádoba na svěcenou vodu tvaru misky.
3. Strunný hudební nástroj, na který se hraje dvěma paličkami.
4. Hudební umělec, který vede orchestr a zpěváky.
5. Řada tónů (zpravidla v rozmezí jedné oktávy) seřazených za sebou.
6. Druhé jméno hudebního skladatele Carla Bibera (1681-1749).
7. Český společenský tanec v 2/4 taktu.
8. Lidový hudební nástroj s měchem.
9. Fermata.
10. Interval ges-as.
11. Rodiště Antonína Dvořáka.

Karol Frydrych

Adresa vydavatele: MUSICA SACRA, Smetanova 14, 602 00 Brno
Tel.: 549 251 008, e-mail: musicasacra@musicasacra.cz
http://www.musicasacra.cz

Návštěvní den:
středa: 9.15 – 12, 13 – 16 hod.

Bankovní spojení: ČSOB – Poštovní spořitelna, č. účtu: 154525774/0300

Registrace Zpravodaje Musica sacra: MK ČR E 19603

ISSN 2336-5374